Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Tonerne

Citation: Winther, Christian: ”Tonerne”, i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wintherchr01val-shoot-workid62982/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Her kjøler perlende Dug vor Kind,
Den drypper fra Fredens Palme;
Her Druer søde
Paa Ranken gløde,
Her Kildens Bølger vor Læbe møde,
Og Ro vort Bryst.

Saa dybt i den spirende Blomsterseng
Det trætte Hoved vi trøstigt dukke,
Mens Natten gaaer over Mark og Eng
Vort Sovekammer at lukke;
Snart Sløret svinder
Fra Himlens Kinder, —
Da til vor Vandring vi atter finder
I Barmen Mod.

Da løfter Lærken sig muntert op
Paa sine spæde, klingende Vinger,
Den stærke Ørn over Fjeldets Top
Sin Tak til Himmelen bringer;
Med gyldne Pande
De Bjerge stande,
Og med Naturens Raab vi blande
Vor Jubelsang!

TONERNE.

De slumre dybt i al Naturens Rige,
Men vaagne brat, naar Mesteren har kaldt;
Af Intets Skjød han lader dem opstige,
Og deres Slægt har endnu Ingen talt;

I blid og sagte Flugt de snart hensuse,
Og snige sig, hvor Intet ellers naaer;
Men snart med Herskervælde frem de bruse,
Og deres Seiersraab til Himlen gaaer.

De tjene venligt Sorgens dybe Klage,
Og dysse den saa saligt sødt til Ro;
Det Hjerte, som har ingen Trøst tilbage,
Sin Qval endnu til Toner tør betroe;
De laane Elskov selv en Trylletunge,
Der tolker ømt, hvad Ordet ei formaaer;
Og Glæden først i Hallen ret kan runge,
Naar Sangen mægtigt med sin Vinge slaaer.

VISE.

Livet skal nydes! o! Livet er herligt!
Viinranken slynger sin Arm jo saa kjærligt
Fast om vor Jord, som en rødmende Brud;
Nyd hendes Kysse, før Læberne falme,
Ranken er Glædens mildtviftende Palme,
Ja! paa hvert Blad kan vi læse dens Bud.

Tusinde Sangfugle høit i dens Kroner
Svinge mod Himlen de prægtige Toner,
Klage saa ømt i dens venlige Læ;
Evighedsharpen med liflige Vinger
Røre de sødt, og mens Strængene klinger,
Bæver af Vellyst det hellige Træ.

Dulgt under Løvet, de Templer, vi bygge,
Jordlivets bedste Klenodier omskygge,